

Περνούσαν οι μήνες και η κοιλιά της Αλκμήνης φούσκωνε καθώς μέσα της μεγάλωναν τα δίδυμα. Κι από τον Όλυμπο, ο Δίας την παρακολουθούσε και δεν κρατιόταν. Γνώριζε ποιος έμελλε να γεννηθεί και γέμιζε υπερηφάνεια. Και βέβαια, τα συναισθήματά του δεν περνούσαν απαρατήρητα από την Ήρα που σκύλιαζε κι ετοιμάζε την εκδίκησή της. Με τον Δία να της προσφέρει την ευκαιρία στο πιάτο, με παρόντες τους θεούς όλους. Την ημέρα της γέννας, άρχισε στον Όλυμπο τις κομπορρημοσύνες. Στην Ιλιάδα (Τ 95 κ.ε.), ο Όμηρος βάζει τον Αγαμέμνονα να διηγείται, τι έγινε:

Ο Δίας καυχήθηκε και είπε σε όλους τους θεούς. «Ακούστε με, να σας πω αυτά που μου λέει η ψυχή μου μέσα στο στήθος. Σήμερα, η Ειλείθια (η θεά του τοκετού) θα βγάλει στο φως έναν άντρα που θα κυβερνήσει όλους τους γείτονές του, από την γενιά των αντρών που είναι από το δικό μου αίμα».

Τότε, η σεβάσμια Ήρα τον ξεγέλασε λέγοντας: «Θα μας κοροϊδέψεις και δεν θα κάνεις πράξη τα λόγια σου. Έλα, ορκίσου μου, Ολύμπιε, ότι στ' αλήθεια θα κυβερνήσει όλους τους γείτονές του αυτός που σήμερα θα πέσει μέσα από τα πόδια γυναίκας από το δικό σου αίμα». Ο Δίας δεν κατάλαβε την πονηριά της κι ορκίστηκε πρόθυμα.

Αμέσως, η Ήρα, με ένα πήδημα, άφησε την κορφή του Ολύμπου κι έφτασε στο Άργος, όπου βρισκόταν έγκυος στον έβδομο μήνα η Νικίππη, η γυναίκα του Σθένελου, γιου του Περσέα. Η Ήρα τον ξεγέννησε εφταμηνίτικο. Το νεογέννητο ήταν ο Ευρυσθέας. Μετά, η Ήρα πήγε στη Θήβα και σταμάτησε από την Αλκμήνη τους πόνους του τοκετού. Η γέννηση του Ηρακλή, για την ώρα, αναβλήθηκε. Έτσι, την ημέρα εκείνη, γεννήθηκε μόνο ο Ευρυσθέας, εγγονός του Περσέα και δισέγγονος του Δία.

Έπειτα από όλα αυτά, η Ήρα γύρισε ικανοποιημένη στον Όλυμπο και πρόφτασε στον Δία τα νέα: «Πατέρα Δία με τον αστραφτερό κεραυνό, σου έχω μιαν είδηση. Ο γενναίος άνδρας που θα βασιλεύσει στους Αργείους, μόλις γεννήθηκε. Είναι ο Ευρυσθέας, ο γιος του Σθένελου, του γιου του Περσέα, δική σου γενιά».

Του Δία βέβαια του ανέβηκε το αίμα στο κεφάλι. Η Ήρα τον είχε κοροϊδέψει για τα καλά και δεν ήτα η πρώτη φορά. Την οργή του την πλήρωσε η Άτη (θεά της εξαπάτησης, κόρη του

Δία και της Έριδας), που γκρεμίστηκε σβουριχτή στην γη με την εντολή να μην ξαναφανεί στον Όλυμπο, αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

Ακόμα και για τους θεούς, το σταμάτημα των πόνων του τοκετού δεν ήταν απλή ιστορία. Όταν η Ήρα έφτασε στην Θήβα, βρήκε την Ειλείθια επί το έργο και τις Μοίρες να περιμένουν την Αλκμήνη να γεννήσει. Τις διέταξε να σταματήσουν. Αυτό σήμαινε ότι η Ειλείθια και οι Μοίρες έπρεπε να καθίσουν και να δέσουν τα χέρια τους γύρω από τα γόνατά τους. Με τον τρόπο αυτό, οι πόνοι δένονταν και παιδί δεν γεννιόταν. Στην περίπτωση της Αλκμήνης όμως, την ώρα που οι θεές κρατούσαν τα χέρια τους δεμένα γύρω από τα γόνατά τους, πέρασε μια νυφίτσα. Πετάχτηκαν όλες όρθιες από την τρομάρα. Το αποτέλεσμα ήταν να λυθούν τα χέρια τους οπότε λύθηκαν και οι πόνοι. Γεννήθηκε ο Ηρακλής. Αρκετά αργά όμως ώστε να πρέπει να υπηρετήσει αυτός τον Ευρυσθέα. Την επόμενη μέρα, γεννήθηκε και ο Ιφικλής.

Η Ήρα δεν ήθελε καν να γεννηθεί ο Ηρακλής αλλά η νυφίτσα της χάλασε την δουλειά. Υπήρχε μια γραφή που όριζε ότι κανένα παιδί του Δία δεν μπορούσε να αξιωθεί θεϊκές τιμές, αν δε θήλαζε το γάλα της. Αποφάσισε ότι τον Ηρακλή δεν επρόκειτο να τον θηλάσει. Αυτό όμως ήταν αντίθετο με την θέληση του Δία που προόριζε τον γιο του για μεγάλα πράγματα. Ο Ερμής ανέλαβε να βρει τη λύση. Πήρε το μωρό και το τοποθέτησε στο στήθος της Ήρας, την ώρα που κοιμόταν, χωρίς εκείνη να το καταλάβει. Το ένωσε, όταν τα χείλη του Ηρακλή άρχισαν να βυζαίνουν άγρια αλλ' ήταν αργά. Τινάχτηκε σκορπίζοντας σταγόνες από το θεϊκό της γάλα στον ουρανό. Έτσι, λέει ο Ερατοσθένης, σχηματίστηκε ο Γαλαξίας.

Κατά τον Πausανία, ο θηλασμός αλλιώς έγινε. Έχοντας υποστεί τα πάνδεινα για να γεννήσει, η Αλκμήνη φοβόταν την οργή της Ήρας. Πήρε, λοιπόν, τον νεογέννητο Ηρακλή και τον πήγε σε ένα κάμφο, όπου τον παράτησε. Περαιστικές από εκεί, η Ήρα και η Αθηνά είδαν το μωρό και το θαύμασαν. Ήταν η ώρα του θηλασμού και το νεογέννητο πεινούσε. Η Αθηνά πρότεινε και η Ήρα δέχτηκε να το θηλάσει. Ο Ηρακλής ρουφούσε το γάλα άγρια κι έκανε την Ήρα να πονέσει. Η θεά τον παράτησε. Η Αθηνά τον πήρε και τον πήγε στην Αλκμήνη με την εντολή να τον αναθρέψει σωστά. Οι Θηβαίοι έδειχναν και τον κάμφο όπου συνέβησαν όλα αυτά. Τον έλεγαν Ηράκλειον πεδΐον.

(τελευταία επεξεργασία, 21 Ιουλίου 2021)

